

На горды-тъ ся Господь противи, а на смиренны-тъ дава благодать.

Оттогава Самуиль прѣстанялъ да ходи при Саула и не го видѣлъ вече до края на живота си, ако и да не прѣстаялъ да ся моли Богу и да плаче за него. Саулъ пад-нѣлъ въ уныніе; често нападала на него мѣжа и нестерпимо безпокойство, но той не търсилъ утѣшеніе у Бога и не радилъ да исправи себе си.

ГЛАВА LVII.

Давидъ.

Самуиль не прѣставалъ да скърби за то, че Саулъ прогнѣвалъ Бога. Господь казалъ Самуилу: „докога ще плачешъ за Саула? Той нѣма вече да бѣде царь надъ Израилъ. Иди во Виѣлеемъ, въ дома на Іессея, сына Овидова. Азъ сѣмъ избралъ за царь одного отъ сынове-тъ му.“

Самуиль отишълъ во Виѣлеемъ, принесялъ жертваъ Господу и повикалъ Іессея съ сынове-тъ му на жертвененъ обѣдъ. Кога дошли они, Самуиль, като видѣлъ Еліава, по-стария Іессеовъ сынъ, който былъ чловѣкъ юнакъ, высокъ и хубавецъ, си помислилъ: навѣрно, тойзи ще бѣде помазанника-тъ. Но господь му отговорилъ: „не гледай ни на возрастъ, ни на хубость: не тогова сѣмъ избралъ Азъ“. Богъ не сѣди по лице-то, както чловѣцы-тъ. Чловѣкъ види само онова, что е прѣдъ очи-тъ му, но Богъ види и сѣрдце-то.

Іессей привелъ при Самуила втория си сынъ, Аминадава. Самуиль казалъ: „Нѣ, не тогова е избралъ Богъ“. Подирь това Іессей му прѣдставилъ третия си сынъ, Саммѣ. „И тойзи не е избранныя-тъ отъ Господа!“ казалъ Самуиль. Іессей прѣдставлялъ на Пророка седемъ сынове, единъ подирь другый. „Ни одного изъ нихъ не е избралъ Господь,“ казалъ Самуиль.